

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 2T/104/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422010633
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Toma
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2024:6422010633.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom samosudcom JUDr. Miroslavom Tomom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.04.2024, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaný ml. A. B., nar. XX.XX.XXXX v Žiari nad Hronom, trvale bytom C. D. E. F., študent Súkromnej odbornej školy technickej, Žiar nad Hronom

sa podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku spod obžaloby Okresného prokurátora v Žiari nad Hronom zo dňa 19.12.2022, sp. zn. 1Pv 297/21/6613, ktorou mu bolo kladené za vinu, že

v presnejšie nezistenom čase dňa 23.06.2021 v byte č. 907 na 9. poschodí na adrese D. E. F., G. H. I. J. XXX/X, na posteli obchytával svoju maloletú sestru A. B., nar. XX.XX.XXXX v D. E. F., proti jej vôli tak, že ju oblečenú začal chytať v rozkroku, ona ho fackovala, proti jej vôli ju začal vyzliekať, na čo reagovala kopaním, napriek tomu jej vošiel prstami do rozkroku, následne s tým prestal, keďže kládla odpor, nadával jej a odišiel od nej,

teda

mal donútiť iného k iným sexuálnym praktikám a spáchať taký čin na chránenej osobe, dieťati a na blízkej osobe – sestre,

tým mal spáchať

zločin sexuálne násillie podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona č. 300/2005 Z.z. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a), c) Tr. zákona.

oslobodzuje

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Žiari nad Hronom podal dňa 19.12.2022 obžalobu na obvineného mladistvého A. B. pre zločin sexuálne násilie, podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a), c) Tr. zákona.

Na hlavných pojednávaniach bolo vykonané dokazovanie dňa 14.03.2023 výsluchom obžalovaného ml. A. B., výsluchom svedka poškodeného opatrovníka I. H. H., výsluchom svedkov K. B. a C. C. F., dňa 10.10.2023 opätovným výsluchom svedkyne K. B., dňa 04.12.2023 výsluchom svedkyne maloletej A. B., osoby mladšej ako 14 rokov, dňa 26.03.2024 výsluchom znalca Mgr. Vladimíry Čekelovej, výsluchom svedkyne C. K. K., prečítaním podľa § 269 Tr. poriadku listinných dôkazov.

Obžalovaný ml. A. B. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 písm. a), b), c), ods. 2, ods. 4, ods. 5, ods. 7, ods. 8 Tr. poriadku uviedol „neviný“. Na svoju obranu ďalej uviedol, že kritického dňa prišiel zo školy, dal dole tašku, najedol sa, pýtal sa sestry maloletej A. ako bolo v škole, potom išiel von. Na otázky prokurátora uviedol, že v tom čase boli sami dvaja doma, matka bola v práci. Zo školy prišiel zhruba o 15.00 hodine, doma bol pol hodinu. Sestry sa pýtal, čo bolo v škole. Sám išiel von na futbalové ihrisko, mená neuviedol. Pokiaľ bol doma, so sestrou sa len rozprával, k ničomu inému nedošlo. Ešte predtým mal pubertu, robil si doma čo chcel, neposlúchal vôbec. Matka mu povedala, že ak to bude takto pokračovať, tak pôjde do ústavu. Nedošlo k zlepšeniu, matka mu povedala, že ho dá do ústavu tak či tak. Podľa neho matka sa ho chcela zbaviť. Podľa neho sa matka so sestrou dohodli. Výchovné problémy mal v roku 2021. V tom čase nechodil na čas domov, býval vonku aj 2 dni, domov nechodil. Matka pracuje takým spôsobom, že 3 dni je v práci a 2 dni doma. Keď matka bola v práci, musel byť doma. So sestrou mal v roku 2021 aj v súčasnej dobe normálny vzťah, tak ako brat so sestrou. V súčasnej dobe sa so sestrou skoro vôbec nerozpráva. Sám tvrdí, že to, čo tvrdí sestra sa nestalo. Táto si to sama vymyslela. Keď odchádzal z bytu von, sestra ležala, bola na telefóne. Pokiaľ bol doma, pýtal sa sestry, čo bolo nové v škole. To je všetko. Sestra počas celej doby ležala na posteli, sám ku nej nešiel, neľahol si ku nej. Sestra to povedala matke, keď prišla táto z roboty, sám bol v tom čase ešte vonku. Keď prišiel domov, mama čakala vo dverách s veľkým krikom. Sám sa díval na matku, že čo sa deje. Matka mu povedala, že sa pokúsil znásilniť svoju sestru. Sám hneď vybuchol, začal po matke kričať, že nie je to pravda. Do reedukačného zariadenia umiestnený nebol. Vie, že svedok C. C. F. podal žiadosť na psychologické vyšetrenie, toto bolo vykonané vo Zvolene. Vyjadrovala sa tam aj matka.

Na otázky súdu uviedol, že predtým mal so sestrou úplne normálny vzťah, bavili sa. Potvrdil, že bývajú v jednoizbovom byte, v izbe má posteľ sestra, on aj matka. V minulosti so sestrou sa vadili, skákali si do seba, chytali sa za slovíčka. Pri skákaní do seba fyzické násilie voči sestre nepoužil. Predtým bol vzťah so sestrou normálny, hrali sa, bavili sa spolu, sestru učil. V súčasnej dobe to všetko padlo. V súčasnej dobe, keď sestra potrebuje pomoc, tak jej pomôže, inak sa s ňou vôbec nebaví. Potvrdil, že so sestrou sa rozpráva „nevedie to nikam ďalej“. Sám priateľku nemá, priateľku nemal ani v minulosti.

Ku svojej výpovedi obžalovaný uviedol „len to, že som neviný“.

Svedok poškodený opatrovník JUDr. Dušan Dobiš na hlavnom pojednávaní uviedol, že o skutku vie zo spisového materiálu. Poškodená bola vypovedať 01.07.2021 u psychológa, kde popísala to, čo sa jej malo prihodiť. Dňa 02.07.2021 bola vypovedať na ÚPSVaR, kde rovnako popísala ten istý priebeh. Podľa neho nedošlo ku konfabulácii, obe výpovede boli spontánne rozdielom jedného dňa. Posudzovali to odborníci z psychologického hľadiska. V súčasnej dobe obidvaja súrodenci navštevujú psychologičku. Na otázky súdu uviedol, že s maloletou poškodenou nebol priamo v kontakte, rozprával sa s matkou maloletej poškodenej, ktorá je súčasne aj matkou obžalovaného. Matka obžalovaného tvrdila, že s obžalovaným má nejaké problémy. K tomu, čo sa v rodine odohralo matka obžalovaného a poškodenej uviedla, že je z toho prekvapená. Podľa nej sa niečo stalo počas covidu, pričom obžalovaný mal silný priebeh tohto ochorenia, dokonca podľa matky obžalovaného, tento má odvtedy pár šedivých vlasov. Sa to na ňom výrazne podpísalo. Matka je z toho zarazená. Matka obžalovaného a poškodenej pracuje v 12 hodinových smenách. Väčšinu dňa je preto v práci, brat so sestrou bývali sami. Potom, ako bolo začaté trestné stíhanie, matka obžalovaného a poškodenej problémy v rodine neregistruje.

Svedkyňa K. B., matka obžalovaného a poškodenej v prípravnom konaní v zápisnici o výsluchu svedka dňa 23.09.2022 uviedla, že nevie, kedy sa skutok stal, asi to bolo počas prázdnin, sama bola v práci. Domov chodievala v čase okolo 18,30 hod. Dcéra bola doma, táto bola uplakaná, poznala to podľa toho, že mala na tvári ťlaky, čo je u nej typické pri plači. Syn doma nebol. Dcéry sa pýtala, čo sa stalo, táto jej to nechcela povedať. Trvala na tom, aby jej povedala, čo sa stalo, lebo to na dcéru videla. Táto stále nič nehovorila, dcéra išla sa osprchovať, sama pri tom bola, na dcéru tlačila, že jej to musí povedať, lebo ráno ide do práce. Potom jej dcéra povedala, čo sa stalo, že jej brat dal prsty do rozkroku, do „mindžurky“. Samej jej ostalo zle, spýtala sa jej, ako to bolo, či to bolelo, či sa niečo iné stalo. Dcéra jej povedala, že jej ich tam dal, že ich nedal dovnútra, len ju chytal medzi nohami. Keď prišiel domov syn, pýtala sa ho, čo spravil, čo to bolo, čo to má znamenať. Syn jej odpovedal, že nič neurobil, že sa sestry nedotkol, že sa nič nestalo, sám nič neurobil. Od tej doby syn trvá na tom, že nič neurobil, že nič také si nedovolil. Sama sa ho stále na to pýta, či sa niečo stalo, dcéry sa nič nepýta. Táto sa vždy rozplače, má citlivú povahu. V tom čase je si istá, že sa niečo muselo stať, ale postupom času, ako jej to hovorí syn, tak je už sama na pochybách. Potvrdila, že syn ju v minulosti oklamal, neboli to však podstatné veci. Len tvrdil, že bol tam a tam, kde však nebol. V súčasnej dobe je sama na pochybách, či sa to stalo alebo nestalo, lebo začína veriť aj synovi, ktorý stále tvrdí, že to neurobil. U dcéry nepostrehla, že by ju niekedy oklamala. Konkrétny deň, keď jej dcéra opisovala, čo sa stalo, tak táto plakala. Keď sa spýtala syna, čo urobil „vypleštil na mňa oči, bol prekvapený“. Potvrdila, že dcéra so synom sa sem tam hádali, keď jej tento nechcel pomáhať s úlohami. Niekedy musela synovi dohovoriť, aby sestre pomohol. Syn bol dobrý žiak, učil sa dobre. Dcéra sa taktiež dobre učí, potrebuje však pomoc. Skôr jej však pomôže syn. Potvrdila, že internet doma nemajú, ale cez mobil sa na internet dostanú. Nevie o tom, že by deti pozerali videá so sexuálnou tematikou. S dcérou sa o tom, čo sa stalo nerozpráva. Chodia k psychologičke. Po návšteve psychológa má pocit, že sa deti zmenili k lepšiemu. Má pocit, že syn ju viac poslúcha. Pred skutkom chodil neskoro domov, po skutku bol rovnaký. Dohovárala mu, syna riešila aj na ÚPSVaR. Po návšteve psychologičky sa zmenil k lepšiemu, pomáha jej aj dcéru s úlohami. Potvrdila, že v tom čase doma nebola, tak nevie, čo sa medzi jej deťmi stalo. Sama je na pochybách, či synovi neublížila. Je na pochybách, čo sa stalo. V tom čase bola presvedčená, že sa to stalo. Syn však stále tvrdil, že to neurobil. Obe deti má rovnako rada. Na otázky obhajoby uviedla, že dcéra nezvykne často plakať. Keď dcéra veľmi plače, má ťlaky, robí sa jej to od malička. V tom čase deti vychádzali spolu, nič nepostrehla. Syn mal vtedy prchkejšiu povahu, dostal od nej za ucho. Syn sa otočil, dal jej to naspäť, vtedy ho nahlásila na úrade práce. Bolo to po prvýkrát, inak s ním výchovné problémy nemala. Dcéra sa hnevila na konflikt, ktorý mal syn s ňou. Dohovárala bratovi, ako sa to správa, prečo to mame urobiť. Dcéra sa stavala na jej stranu. V súčasnej dobe vychádzajú súrodenci veľmi dobre. Trávia spolu čas, fungujú harmonicky. Na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 127 a nasledujúce Tr. poriadku uviedla, že je matkou obžalovaného, poškodená je jej dcéra. Nechce vypovedať. Výpoveď z prípravného konania bola preto podľa § 263 ods. 4 Tr. poriadku prečítaná.

Svedok C. C. F., sociálny kurátor Úradu práce sociálnych vecí a rodiny, Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom na hlavnom pojednávaní uviedol, že pozná obžalovaného, jeho matku aj sestru, maloletú A.. S obžalovaným je v kontakte od roku 2009, s poškodenou maloletou A. v neskorších rokoch. Sám pomáhal matke obžalovaného a poškodenej od roku 2009. Vstupoval do rodiny s tým, že matka ho požiadala, aby jej pomohol so spísaním návrhu na úpravu výkonu rodičovských práv. Potvrdil, že bolo súdom rozhodnuté, že obžalovaný bol zverený do výchovy matke a jeho otec bol zaviazaný platiť výživné. Taktiež pomáhal rodine a matke riešiť problémy s otcom obžalovaného a maloletej poškodenej, ktorý sa voči ich matke správal násilnícky. V rokoch 2010 až 2013 pomáhal matke zabezpečiť intervenciu psychologičky referátu poradensko-psychologických služieb. Matke pomohol tiež vybaviť krízové centrum, aby bola v bezpečí pred násilím zo strany otca obžalovaného, neskôr aj maloletej poškodenej. Vo februári 2021 požiadala matka o pomoc pri riešení výchovných problémov s obžalovaným. V tom čase sa otec dožadoval kontaktov s obžalovaným. Matka tomu nebola naklonená, hoci otec nežil s rodinou v spoločnej domácnosti. Dost' negatívne ovplyvňoval obžalovaného vo vzťahu k matke. Dával mu negatívne rady voči nej. Matka obžalovaného a maloletej poškodenej mu spomínala, že v apríli 2021 začali so synom obžalovaným väčšie problémy. Začal chodiť domov neskoro, okolo 24,00 hod, bol ku nej drzí, vulgárny, výbušný, agresívny. Keď dohovárala obžalovanému a sa mu to nepáčilo, tak udrel päťou do skrine, používal vulgarizmy, svedkom tohto bola aj maloletá A.. Obžalovaný mal výchovné problémy aj v škole. Ako príklad uviedol, že povedal učiteľke zlatko. Obžalovaný vyhodil z triedy kvetináč. Keď matka obžalovanému dohovárala, stupňoval voči nej istú agresivitu. Keď dostal od matky facku za ucho, tak to matke vrátil. Matke navrhol nielen zintenzívniť spoluprácu s psychologičkou, ale taktiež umiestnenie obžalovaného do diagnostického centra, Bratislava, Záhorská Bystrica. Pamätal

si, že dňa 01.07.2021 mu telefonovala matka, že sa súrne potrebuje s ním stretnúť s tým, že sa niečo závažné udialo v rodine, nechce mu to však hovoriť do telefónu. Ponúkol jej, aby 02.07.2021 prišla s obžalovaným a maloletou poškodenou ku nemu do práce. Dňa 02.07.2021 prišli za ním matka s maloletou poškodenou. Obžalovaný neprišiel, čo matka odôvodnila tým, že odmietol ku nemu, ako ku kurátorovi prísť. Vypočul matku, vypočul maloletú poškodenú, pričom matka sa mu zdôverila, že 23.06.2021 bola v ten deň v práci, pričom má 12 hodinové pracovné smeny, domov sa vracia večer okolo 19,00 hod. Deti ešte chodili do školy. Poškodená maloletá A. bola žiačkou 3. ročníka I. Základnej školy v Žiari nad Hronom a obžalovaný bol žiakom 9. ročníka I. Základnej školy v Žiari nad Hronom. Uvedeného dňa, keď bola matka ešte v práci, prvá prišla domov maloletá poškodená, druhý prišiel obžalovaný. Matka sa mu zdôverila, že keď uvedeného dňa 23.06.2021 prišla domov z práce, obžalovaný bol vonku. Doma bola maloletá poškodená. Keď túto matka sprchovala, všimla si pri tom, že maloletá A. je plačlivá, smutná. Maloletá A. sa matke zdôverila, že brat ju mal ohmatávať. Sám sa potom porozprával s maloletou poškodenou, pri tomto rozhovore bola prítomná aj jej matka. Maloletá poškodená sa nechcela k tomu vyjadrovať, preto sa jej pokojne pýtal ako sa má. Odpovedala mu, že má sa dobre, je však smutná a trápi ju, že brat robí problémy, že doma kričí na ňu, kričí tiež na matku, je vulgárny, sama sa brata bojí. Ďalej sa pýtal na podrobnosti, čo sa udialo, pričom maloletá poškodená mu povedala, nepovedala však presný dátum, len povedala, že bolo to niekedy v mesiaci jún, že mama bola v práci, sama aj brat boli v škole, pričom ona prišla domov zo školy ako prvá, po nej prišiel brat, ktorý sa mal doma najesť, pozeral televízor, potom vyšiel von asi na 2 hodiny. Brat, keď sa znova vrátil domov, znovu sa najedol, potom pozeral televízor, maloletá A. bola v tom čase na posteli. Zdôverila sa mu, že brat pristúpil ku nej, začal ju ohmatávať, na priamu otázku, kde ju ohmatával, uviedol, že ukazovala rukou na brucho, pričom potom išiel ešte dole nižšie do rozkroku. Keď sa pýtal, čo sa dialo, tak odpovedala mu, že začala brata fackovať, aby sa uvedomil. Brat jej dal za ucho. Potom si nadávali, kričali. Obžalovaný odišiel od maloletej poškodenej, povedal jej, aby si umyla oči, aby to mame nepovedala. Maloletá poškodená sa mu zdôverila, že toto bolo prvýkrát v jej živote, nechápala tu situáciu. Keď to maloletá poškodená rozprávala a bola tichá, smutná, zakríknutá, utiahnutá, sám keď ju predtým poznal pri sociálnych šetreniach, tak bola introvertná, tichá, nenápadná. Matka bola z rozprávania syna rozhorčená, šokovaná. Následne matke povedal, že umiestnenie jej syna v diagnostickom centre by malo byť čo najrýchlejšie. Sám sa informoval na urýchlené umiestnenie obžalovaného, bolo mu oznámené, že voľné miesto bude až v auguste 2021. Následne povedal matke, aby s dcérou a synom navštevovali klinickú psychologičku. Sama reagovala tým, že už má svoju psychologičku, ktorú navštevovala už predtým. S týmto postupom súhlasila. Doporučil matke, aby so synom navštívila pedopsychiatra. Táto to odmietla s tým, že by to poškodilo jej syna. S poukazom na tú skutočnosť, že syn ide na strednú školu, keby sa to tam dozvedeli, zakázali by mu pracovať na rôznych strojoch. Obžalovaný bol prijatý na 4. ročný učebný odbor mechanik – mechatronik. Následne sa dohodol s matkou na opatreniach, dokiaľ sa uvoľní miesto v diagnostickom centre. Matka nakoniec diagnostický ústav zrušila, argumentovala tým, že ako začalo preverovanie, trestné stíhanie jej syna, tento sa výrazne zlepšil. Predtým nebol nikdy spolupracujúci, slušný, úctivý, napomáhajúci. Matka mu povedala, že zvýši nad obidvoma svojimi deťmi kontrolu. Prvé týždne po tom matka rozhodla, že pokiaľ sa maloletá A. vráti zo školy a sama bude ešte v práci, tak syn dovedy nemôže prísť domov. Po istom čase mu matka povedala, že doma sa už všetko urovnalo. Nie je potrebný ústav, budú chodiť k psychologičke. Maloletá A. mu povedala pri kontrolách v rodine alebo počas návštevy na úrade práce, že bratovi odpustila, brat je ku nej milý. Nechce, aby tento skončil v nejakom ústave. Brata má rada, odvtedy sa obžalovaný začal venovať aj svojej sestre, pomáhal jej pri učení. Matka z práce telefonovala maloletej poškodenej, či je doma všetko v poriadku. Keď prišla matka domov, rozprávala sa s dcérou, či nedošlo k neprímeraným prejavom obžalovaného voči sestre. Maloletá poškodená mu sama povedala, že toto sa už nikdy neopakovalo. Povedala mu, že aj keď bola matka v práci, brat bol ku nej slušný, nezvyšoval na ňu hlas, nebol voči nej agresívny. Nechytal ju, nebil ju, nenadával jej. Ďalej potvrdil, že odkedy chodí pravidelne do tejto rodiny na sociálne šetrenie, sám žiadal od psychologičky referátu poradensko-psychologických služieb, Mgr. Soni Baňasovej, kde chodievajú obžalovaný, maloletá poškodená a ich matka na sedenia, spolupráca je pravidelná. Samotná psychologička dňa 01.07.2021 podrobne popísala udalosť, kde maloletá poškodená sa pred psychologičkou vyjadrila, čo sa odohralo 23.06.2021. Psychologička vo svojej správe poukazuje na vyjadrenia maloletej poškodenej, v tom čase si maloletá poškodená pozerala na ruky, očný kontakt obmedzovala len sporadicky, bola nervózna, o téme nechcela veľmi rozprávať. Odpovede maloletej poškodenej psychologičke boli krátke, úsečné, uviedla jej však, že s bratom boli doma, hádali sa, kričali, brat ju bil, bili sa tiež vzájomne. Brat však bol silnejší, chytil ju tam dolu, sama sa zľakla, dala bratovi facku a tento odišiel. Podľa neho maloletá poškodená počas rozhovoru s ním aj u psychologičky zopakovala túto udalosť. Na otázky prokurátora uviedol, že naďalej navštevujú psychologičku, sám

chodí do tejto rodiny pravidelne. Naposledy bol u nich 12.12.2023. Sám z vlastných šetrení, rozhovorov s obžalovaným, maloletou poškodenou, ich matkou vidí stabilizáciu v rodine. V momente, ako začalo trestné stíhanie, sa už takéto veci nezopakovali. Zdôraznil, že spolupráca s psychologičkou je pravidelná. Matka sa vzorne stará o rodinu. Zo strany školy neboli negatívne odozvy, ani na obžalovaného, ani na maloletú poškodenú. Maloletá poškodená bola vždy bezproblémové dieťa s dobrým prospechom, tichá, slušná, prispôsobivá, nikdy nemala problémy. U obžalovaného boli problémy do júla 2021. Keď mal agresívne, výbušné prejavy, vyhľadával rovesnícku partiu, bol vulgárny, násilnícky. Voči matke, tiež pred svojou sestrou bol vulgárny. Po začatí trestného stíhania, akoby sa obžalovaný zľakol dôsledkov, čo ho čaká, eventuálne aj umiestnenie do ústavného zariadenia. Obžalovaný sa výrazne zmenil, začal spolupracovať. Maloletá poškodená má svojho brata rada. Bránila ho, aby nešiel nikde do ústavu. Maloletá poškodená sama videla, že brat sa zmenil vo vzťahu k nej aj k matke. Atmosféra v rodine je pokojná, je tam disciplína. Sú stanovené pravidlá, rešpekt. Matka urobila opatrenia, že z práce volá maloletej poškodenej, či je doma všetko v poriadku. Matka mu dala záruku, keby sa niečo dialo, že A. niečo robí, zavolá jej dcéra, tak ho okamžite kontaktuje. Sám chodí do tejto rodiny aj neplánovane, vidí obrovský posun k lepšiemu. Vidí zvýšené sebavedomie aj u maloletej poškodenej.

Svedkyňa K. B., matka obžalovaného a maloletej poškodenej pri opätovnom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že, keď uvedeného kritického dňa prišla domov z práce, našla maloletú dcéru veľmi plakať. Dcéra, keď plače, tak sa jej po tvári robia ťlaky. Syna obžalovaného doma nenašla. Už predtým mala so synom výchovné problémy, neposlúchal ju, nerešpektoval, sám si robil, čo chcel. Syna nahlasovala aj na úrad práce svedkovi C. C. F.. Keď sa dcéry pýtala, čo sa stalo, najprv jej to nechcela povedať. Nakoniec to z dcéry vytiahla s tým, že ráno ide do práce, tak musí vedieť, čo sa stalo, lebo dcéra by neplakala bez príčiny. Dcéra sa išla osprchovať, povedala jej pritom, že s bratom sa bili, naťahovali a brat ju chytil medzi nohy, do rozkroku. Samu ju to rozhorčilo, nemohla ísť ani do práce, kontaktovala svedka C. C. F., kde to bola nahlásiť. Ešte vopred to nahlasovala u psychologičky C. A. K., teda najskôr boli u psychologičky C. A. K. a potom išli na úrad práce. Na úrade práce o tom, čo urobil jej syn, bol vyhotovený záznam. Bola s ňou aj maloletá dcéra, ktorá bola tiež vypočutá. V ten deň prišiel syn domov, nerešpektoval ju, robil si, čo chcel. Synovi stále dohovárala, až neskôr potom, akoby si uvedomil, keď chodil k psychologičke Mgr. Soni Baňasovej., že čo syn spravil, akoby sa spamätal. Na otázky obhajoby uviedla, že v ten deň, keď sa to stalo, keď prišla sama domov, syn ešte doma nebol, prišiel neskoro. Hneď vo dverách, keď syn prišiel, sa ho opýtala, že čo urobil. Syn reagoval tým, že neurobil nič. Keď povedala synovi, čo to malo znamenať „on bol z toho tiež vyjavený“. Nepovedal však na to nič. Postupom času, keď sa syna na to pýtala, stále odpovedal, že on neurobil nič. Potvrdil len, že sa bili so sestrou. Ťahali sa, mixovali a zároveň pri tom ťahali zo seba veci dole. Syn zdôraznil, že „on tam jej prsty nepchal, ona klame, dcéra sa vždy rozplakala, že to tak bolo“. Sama verila tomu, čo povedala dcéra z dôvodu, že syn ju už v minulosti klamal. Dcéra ju neoklamala, jej verila. Pred jej náhlou operáciou, sa jej dcéra priznala. Dcéra jej pred operáciou povedala, že jej musí niečo povedať. Stále však bola ticho, preto jej povedala, že ak chce, nech jej to povie. Sama predpokladala, že sa niečo udialo v škole. Dcéra videla, keď prišlo predvolanie v tejto veci, že ju to ako matku veľmi trápilo. Dcéra jej potom povedala, že je pravdou, že sa bili, ťahali veci zo seba, dcéra potvrdila, že brata fackovala, brat dal dcére pritom jednu facku. Dcéra však uviedla, že „prsty jej tam nedával“. Ďalej uviedla, že pri ťahaní, naťahovaní, ju chytil za nohu, „ale že prsty jej tam nedával“. Sama bola z toho, čo jej povedala dcéra hotová. Nepovedala jej na to ani slovo. Synovi nepovedala o tom nič, sama sa chcela poradiť s psychologičkou. Už po operácii navštívila psychologičku, kontaktovala aj svedka C. C. F., že musia nahlásiť to, čo jej povedala dcéra. Svedok C. C. F. ju prišiel navštíviť, vypočul si potom aj dcéru. Svedok C. C. F. jej doporučil, aby písomne oznámila súdu, že opäť chce vo veci svojho syna vypovedať. Následne to sama aj tak urobila. V súčasnej dobe sa syn a dcéra bavia spolu, rozprávajú sa, sem tam sú medzi nimi škriepky. Dcéra ide do puberty, bude mať 12 rokov. Syn pomáha dcére aj s domácimi úlohami. Súrodenci spolu vychádzajú. V minulosti pred skutkom padali medzi synom a dcérou nejaké nadávky. Sama, keď povedala dcére, že čo to má znamenať, syn dcéru nerešpektoval. Potom však prestali. V súčasnej dobe vychádzajú spolu dobre. Na otázky prokurátora uviedla, že dcéra sa jej priznala, prečo si to vymyslela. Dcéra jej povedala, že chcela ju ako matku chrániť, že nemyslela si, že sa to dotiahne až takto ďaleko. Dcéra si myslela, že syna zoberú niekde do polepšovne alebo do ústavu. Dcéra ju chcela chrániť z dôvodu, že syn ju nerešpektoval, neposlúchal, chodil neskoro domov. Keď dala synovi facku, tak tento jej to vrátil. Podľa nej sa syn neprával ku nej ako ku matke, ale skôr ako k nejakej kamarátke. Dcéra si ešte pamätá, ako v minulosti sa ku nej správal jej otec. Podľa nej dcéra to brala tak, že brat bude taký istý ako jej otec. Na priamu otázku prokurátora uviedla, že to platí, keď prišla domov 23.06.2021, že dcéra bola uplakaná. Bolo to z dôvodu, že sa s bratom bili. Dcéra bezdôvodne neplače, plače vtedy keď sa niečo deje. Pri

plači sa jej po tvári robia červené fľaky. V ten deň bolo vidieť na dcére, že plakala. Spolu so synom sa však v ten deň bili. Počas bitky syn nebral na dcéru ohľad, koľko má rokov. Vtedy uverila dcére, dcére verí aj v súčasnej dobe. To čo jej povedala, priznala sa, aj keď ju to trápi, pretože ju chcela ako matku chrániť. Potvrdila, že sa o tomto všetkom rozprávala aj so synom, ktorý jej povedal „mama, ja som ti povedal hneď, že som nič neurobil“. Syn potvrdil, že s dcérou sa bili „tam som jej jebol“.

Na otázku opatrovníka, prečo odmietla na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní vypovedať uviedla, že ja som v tom čase verila aj jednému, aj druhému. Dcéra ju prekvapila, sama už v tom čase niečo tušila, že dcéra pred ňou niečo tají. Ako dôvod, prečo nevypovedala na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní uviedla, že o ničom nevedela „mala som však nejakého tušáka“, že s dcérou sa niečo deje. Keď navštívili psychologičku a táto vypočula dcéru, tak jej následne psychologička povedala, že „ona si myslí, že nič také sa nedialo“. Na otázky súdu uviedla, že dcéra čítala, keď jej ako matke prišlo predvolanie zo súdu. Sama sa podrobila operácii 21.05.2023. Dcéra jej to povedala pred operáciou doma. Sama si predtým balila potrebné veci do nemocnice, ešte predtým sa rozprávala so svojou sestrou. Keďže mala náhlu operáciu, dlhodobo sa lieči na vysoký tlak, tak sa bála, že po operácii sa nemusí prebrať. Na otázky prokurátora uviedla, že dcéra sa v prítomnosti brata správa normálne, dobre reaguje. Súrodenci spolu komunikujú, vychádzajú. S dcérou a so synom naďalej navštevujú psychologičku „len tak chodíme k nej“. Na otázky opatrovníka uviedla, že syn a dcéra sa často nebijú. Vtedy bolo prvýkrát, že našla dcéru v takom položení takto uplakanú. Odvtedy sa to stalo, vtedy keď zvýšila na dcéru hlas kvôli škole. Vtedy sa jej však nerobili žiadne fľaky „to len tak trošku“.

Svedkyňa poškodená maloletá A. B., osoba mladšia ako 18 rokov na hlavnom pojednávaní uviedla na otázky prokurátora, že už si to veľmi dobre nepamätá, ale vie, keď brat prišiel domov zo školy, v tom čase chodil ešte na základnú školu, vie, že sa potom bili, strhávali zo seba oblečenie „ale nechytal ma tam“. Na priamu otázku prokurátora, kde ťa nechytal, reagovala slovami „medzi nohami“. Bolo to po obede, mama bola v tom čase ešte v práci. Doma s bratom boli preto sami. S bratom sa pohádali, kvôli čomu si už dobre nepamätá. Bili sa, strhávali zo seba oblečenie, preto, že sa naťahovali. Naťahovali si tričká, sama zostala oblečená, ale tričko mala vyhrnuté. Spolu s bratom nikde neležali. Bitka sa ukončila tak, že brat odišiel von. Sama zostala sama doma. Nikomu netelefonovala. Keď prišla mama domov, táto zistila, že predtým plakala, lebo mala červené líca. Brat mal v tom čase pubertu, robil zle, aj mame aj jej. Brat jej zle robil takým spôsobom, že sa bili, nadávali si. Sama plakala a mala červené líca preto, lebo bola nešťastná z brata, z jeho správania. V tom čase sa správanie brata úplne zmenilo, mame odvrával, brat sa aj ku nej správal zle, bil ju, nadával jej. Brat ju bil „kvôli ľbosti“. Sama sa útokom brata bránila takým spôsobom, že ho kopala. V ten deň ju brat bil po ruke a po hlave. Sama nevie, prečo vtedy plakala, prečo mala červené líca. Keď prišla mama domov, tak jej povedala, že brat ju bil, že jej nadával a „ešte potom, o tom“. Mame povedala, že ju brat chytal medzi nohami. Tam ju však nechytal. Mame povedala preto, že ju brat chytal medzi nohami, lebo, keď sa bili, tak to tak vyzeralo. Brat ju nechytal v rozkroku ani za zadok. Na priamu otázku prokurátora, či ju brat chytal v rozkroku odpovedala nie. Mame preto povedala, že brat jej vošiel prstami do rozkroku, lebo bola na neho nahnevaná. Na brata bola nahnevaná, lebo sa správal úplne inak, dovtedy jej brat nenadával, nebil ju. Začalo to vtedy, keď mal brat 15 rokov až 16 rokov. Zdôraznila, že brat ju len bil, nadával jej, nič iné jej neurobil. Mame preto povedala, že jej brat vošiel prstami do rozkroku, lebo sa bála o mamu. Sama vie, že mama má vysoký tlak, býva jej zle. Keď sa mama nahnevá, tak jej bývalo zle. To čo vtedy povedala mame, mamu nahnevalo. Sama bola prítomná, keď sa mama s bratom o tom rozprávali. Brat mame povedal, že to nie je pravda. Sama vtedy nepovedala, keď sa mama rozprávala s bratom, že to tak nebolo, lebo sa bála, čo bude potom, keď to povie. Mama bola na operácii, sama sa o ňu veľmi bála. Potvrdila, že potom vypovedala na polícii aj u psychológa, pričom stále tvrdila, že sa to stalo, popísala to. Keď mama prišla z operácie a boli u psychologičky C. K., tam povedal pravdu, že s bratom sa bili, vyzliekali sa, brat ju však nechytal. Nevošiel jej prstami do rozkroku. S bratom má teraz dobrý vzťah. O tomto všetkom sa s ním doma nerozprávala. Po tomto sa nestalo, že by ju brat zbil, nadával jej, brat sa správa normálne. O tomto sa vôbec nerozprávali. To čo hovorí dnes, je pravda.

Na otázky opatrovníka uviedla, že si pamätá, keď vypovedala na polícii, snímala ju kamera. Pamätá si, že tam povedala, že brat ju chytal do rozkroku. Ďalej tam povedala, že bola na mobile, brat si ku nej ľahol. Potom to začalo. Brat, keď si ku nej ľahol, pozeral televízor, pri tom ako jedol. Brat pozeral nejaký film. Potom si ku nej ľahol. Potom vypovedala, že brat ju chytal za rozkrok. Sama sa bránila. Potom ju brat začal biť a nakoniec odišiel von. Brat ju bil preto, lebo sa bránila a jemu sa to nepáčilo. Sama sa bránila tomu, aby ju brat zbil. Keď sa bránila, aby brat tam nestrčil prst, tak ju začal biť. Brat strhával

z nej oblečenie, sama z brata oblečenie nestrhávala. Potvrdila, že na hlavnom pojednávaní vypovedala, že začali sa doma biť, dôvod prečo sa začali biť, nevedela uviesť. Bili sa takým spôsobom, že sa búchali pästami, brat strhával z nej oblečenie, sama z brata oblečenie nestrhávala. Pritom, ako ju brat bil, tak strhol z nej pyžamové tričko. Pod tričkom nič nemala. Keď bola vypovedať na polícii, aj vtedy sa bála o mamu. Sama si nemyslela, že sa mama nahnevá, keď povie, že ju brat chytal do rozkroku. Sama čakala, že brata posunie do ústavu a tam sa vylietí.

Na otázky prokurátora uviedla, že bránila sa preto, že brat ju bil. Bála sa, že jej brat niečo spraví, že jej spraví nejaký úraz.

Na otázky súdu, nech uvedie svoju výšku a váhu uviedla, že to nevie povedať. Pred 2,5 rokom bola nižšia asi o hlavu. Na priamu otázku súdu, prečo povedala mame to, čo povedala uviedla, že sama si myslela, že keď to povie, tak brata dajú do detského domova. Ale on sa potom vráti. Potvrdila, že s bratom sa bili aj predtým. Táto bitka nebola odlišná od predchádzajúcich bitiek „len nezvládala som to“. Brata sa nechcela zbaviť. Na priamu otázku súdu, čo tým sledovala, keď to povedala, neodpovedala. Na ďalšiu priamu otázku, či predpokladala, keď povie matke čo povedala, že to bude mať nejaké následky uviedla „nevedela som, že budeme až tu na súde“. V súčasnej dobe s bratom dobre vychádza. S bratom ani s mamou sa o tom nerozprávali, že prebieha konanie na súde.

Zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria č. 55/2022 C. I. L. a znalca z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí č. 42/2022 C. L. J. na obžalovaného mladistvého A. B. vyplýva že, znalci nezistili duševné ochorenie v pravom zmysle slova t.j. psychózu. Zistili disharmonicky sa vyvíjajúcu, abnormne štrukturovanú osobnosť, simplexnú psychosexuálne nezrelú a impulzívnu, čo je považované z psychiatricko aj forézneho hľadiska za trvalú poruchu osobnosti neznižujúcu vo všeobecnosti ovládacie ani rozpoznávacie schopnosti. Nezistili ani závislosť od alkoholu alebo iných omamných a psychotropných látok. Obžalovaný vzhľadom k svojmu duševnému stavu v čase spáchania trestného činu mohol rozpoznať nebezpečnosť svojho konania, jeho ovládacia schopnosť bola vzhľadom k veku, štruktúry osobnosti nepodstatne znížená. Znalci nezistili závislosť od alkoholu a iných omamných a psychotropných látok. Znalec vykonal sexuologické vyšetrenie, pri tomto nezistil poruchu sexuálnej identifikácie, orientácie, aktivity ani poruchu kombinovanú, teda nezistil sexuálnu deviáciu v pravom zmysle slova. V prípade dokázania posudzovania trestnej veci by sa u obžalovaného jednalo o pokus o incestuózne konanie, čo nie je považované za sexuálnu deviáciu. Nie je preto potrebné ani obžalovanému odporučiť špecifickú ochrannú sexuologickú liečbu. Znalec odporúča uložiť ochrannú ambulantnú psychiatrickú liečbu. U obžalovaného znalec nezistil žiadnu sexuálnu deviáciu. Vzhľadom k osobnosti obžalovaného k jeho nezrelosti odporúča však uložiť ochrannú ambulantnú psychiatrickú liečbu. Znalec nezistil žiadnu sexuálnu deviáciu, pobyt obžalovaného na slobode nepovažuje pri dodržaní zásad ochrany ambulantnej psychiatrickej liečby, ktorú odporúča obžalovanému uložiť za nebezpečný. Obžalovaný v súčasnej dobe v plnej miere chápe zmysel trestného konania, ktorý je v tejto veci proti nemu vedené. Jeho súčasný zdravotný stav je uspokojivý. Nemal by zanechať trvalé následky. Pobyt obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska znalec pri dodržaní zásad ochrany psychiatrickej ambulantnej liečby, ktorú obžalovanému odporúča uložiť, nepovažuje za nebezpečnú pre spoločnosť. Ambulantné vyšetrenie duševného stavu je postačujúce, znalci sa nedomnievajú, že pri ústavnom pozorovaní by sa dospelo k iným diagnostickým záverom. Intelektové schopnosti obžalovaného zodpovedajú pásme populačnej normy so slabším slovným porozumením, čo napovedá nižšej schopnosti riešiť situácie vyžadujúce sociálnu pohyblivosť a súvisí s menej podnetnou výchovou a sociokultúrnym pozadím. V štruktúre intelektu je prítomný ľahší klinicky nevýznamný organický terén. Duševný vývoj obžalovaného prebieha nerovnomerne, formujúca osobnosť je nezrelá, emočne málo diferencujúca sa, zameraná na seba s plytkými neosobnými, často konfliktnými vzťahmi. V životnom štýle prevládajú momenty vlastného záujmu, egocentrizmus, ťažká adaptabilita, málo citlivý voči morálnym problémom, nerozhodný, nerád sa viaže a nerád preberá na seba zodpovednosť. Obžalovaný má obmedzené zdroje radosti, prežívanie je odcudzené, opatrné. Zúžená osobnosť nie je schopná chápať hľadisko druhých. Svet jeho zážitkov je šablonovitý, záujmy redukované, vzťah k vonkajšiemu svetu menej zrelý, ale k mnohým situáciám intenzívnejší, afektívnejší, emotivita labilnejšia, nevyvážená. Duševná psychopatológia neprekračuje rámec disharmonicky vyvinutej osobnosti, ktorá je psychicky a predovšetkým emočne nevyrovnaná, nezrelá, s neprirodzeným prežívaním, teatrálnymi rysmi, s ťažkosťami adaptovať sa, je v súlade s povrchnou, stenickou osobnosťou so sebaapresadzujúcim sa správaním, sociálne problematickou prispôsobivosťou. Osobnosť je výrazne nezrelá, infantilná s neprirodzeným prežívaním, teatrálnymi rysmi, ťažšie preberajúca a zvládajúca svoju rolu, ktorú ešte len hľadá, závislejšia, labilná, čo

však nedáva najavo a vystupuje ako dominantná a sebaistá. Znamky psychotického ochorenia nie sú prítomné. Vývoj prebieha disharmonicky smerom k abnormnej, štruktúrálnej s rysmi emočnej lability, impulzivity a egocentizmu. Motivácia činu vyplýva z jeho disharmonického vyvíjajúceho sa psychosexuálne nezrelej impulzívnej osobnosti. Patologickú motiváciu konania znalci vylučujú.

Zo znaleckého posudku č. 56/2022 znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria MUDr. Jána Vongreja a č. 43/2022 znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí C. L. J. na svedka poškodenú maloletú A. B. súd zistil, že znalec pri vyšetrení nezistil v minulosti ani v súčasnej dobe duševnú chorobu ani poruchu. Zistil len disharmonicky sa vyvíjajúcu osobnosť, ktorá sa vyvíja bez priamej súvislosti s vyšetrovaným skutkom. Vychádza z aktuálnej rodinnej a výchovnej situácie. Znalec nezistil žiadnu duševnú poruchu alebo chorobu, ktorá by vznikla v priamej súvislosti s posudzovanou trestnou vecou a pre ktorú by bola potrebné ju liečiť, ktorá by si vyžiadala jej práceneschopnosť. Znalec nezistil žiadnu chorobu ani poruchu, ktorá by vznikla v dôsledku aktuálne vyšetrojúceho skutku. Nie je potrebné vykonať bodové hodnotenie utrpenej poruchy zdravia. Svedkyňa poškodená v dôsledku posudzovaného trestného činu neutrpela takú poruchu zdravia, ktorá by zanechala na nej trvalé následky. Skúmaná osoba je v súčasnej dobe schopná účasti na trestnom konaní, je schopná chápať zmysel trestného konania, ktoré je vedené na úrovni svojho veku. Znalec nezistil žiadne ďalšie podstatné skutočnosti, ktoré by už v znaleckom posudku nebol uviedol. Vyhradzuje si právo v prípade zistenia takýchto skutočností, doplniť znalecký posudok. V otázkach pre psychológa znalec uviedol, že rozumové schopnosti dieťaťa zodpovedajú pásmu vekovej normy. Formálnejšie myslenie je praktickejšie zamerané, so snahou o zdôraznenú rozumovú kontrolu, s vystupňovanou opatrnosťou a chýbaním spontaneity. Kontakt so skutočnosťou je zachovaný, so snahou prispôbiť sa. Emočná zložka je menej rozvíjajúca sa, emočná zrelosť zodpovedá nižšiemu veku, emócie ťažšie prežíva skôr registruje. Je subjektivisticky nastavená, sleduje svoje záujmy a ciele, jej vzťahy sú menej rozvinuté. Len nerada na seba preberá zodpovednosť, je neistá, nerozhodná, ťažšie sa prispôsobuje, v záťaži hľadá oporu v niekom silnejšom. Znamky psychopatológie svedčiace pre závažné duševné ochorenie nie je prítomné. Vystupujú charakteristiky nerovnomerne formujúcej sa, nezrelej, labilnejšej senzitivnej osobnosti s chýbaním prirodzenej detskej spontaneity, čo nasvedčuje nižšej sugestibilitate i výchovnej ovplyvniteľnosti. Schopnosť maloletej zapamätať si prežitý dej, hodnotiť ho a následne reprodukovať je v plnej miere zachovaná. Jej intelektové schopnosti sú dobré, percepčno-kognitívne funkcie fungujú spoľahlivo, bez patologických kvalít, kontakt s realitou je zachovaný. Tendencia skresľovať poskytované údaje nie je u nej prítomná. Posudzovaný trestný čin neovplyvňuje osobnosť dieťaťa v zmysle hlbšej psychotraumatizácie, resp. následkov zanechaných na jej psychike. Maloletá sa stavia k prežitej udalosti bez hlbšieho emočného zaangažovania, aj keď ju len nerada zdieľa. Prítomná psychopatológia súvisí s jej dlhodobejšie nerovnomerne formujúcimi sa osobnostnými charakteristikami, nevyrovnanosť vo vývine nie je dôsledkom prežitej udalosti a nespracovaných psychoreaktívnych faktorov v jej prežívaní. Vzťah k bratovi nie je konfliktný, prijíma ho ako staršieho súrodenca, v ktorom má oporu, nebojí sa s ním byť osamote, teší ju jeho spoločnosť, víta pomoc z jeho strany. Maloletá pociťuje k nemu súrodeneckú náklonnosť a dôveruje mu.

Na hlavnom pojednávaní znalkyňa C. L. J. uviedla, že jej úlohou bolo vyšetriť intelektové schopnosti obžalovaného a maloletej poškodenej, ktoré sú jednoznačne formulované v záveroch v odpovediach na otázky. Spolu so znalcom, psychiatrom nenašli patológiu, ktorá by prekračovala rámec osobnosti. U oboch posudzovaných, sú to osobnosti, ktoré sa vyvíjajú v podstate disharmonicky, ich správanie, prežívanie a konanie súvisí z vývojových osobností. Intelektové predpoklady, pamäťové schopnosti, všetko je v rámci slabšieho priemeru, ale priemeru, čo sa týka vekovej normy. Čo sa týka emočného prežívania, emočnej zložky, tá sa vyvíja menej harmonicky, zaostáva za rozumovými schopnosťami. Vzhľadom k veku sa vyvíja skôr pozadu aj u obžalovaného, aj u poškodenej. U poškodenej bolo dôležité zamerať sa na, či udalosti, ak sa stali, tak ako sú popisované, zanechali nejaké stopy v jej prežívaní a osobnostnom nastavení v tom období. Nebolo zistené, že by ju nejakým výrazným spôsobom zasiahli. Vo vzťahu k obžalovanému, k jeho motivácii nebola zistená patologická motivácia jeho konania, aj keď vychádzala z osobnosti obžalovaného, ktorá je vo vývoji. Akcentuje disharmonickým smerom, teda pravdepodobne. V ostatnom trvala na záveroch znaleckých posudkov.

Na otázky prokurátora znalkyňa uviedla, že vyšetrovala maloletú poškodenú. Mala dostatočný čas na jej vyšetrenie. Poškodená spolupracovala bez ťažkostí, rozumové a pamäťové schopnosti poškodenej sú dobré. Zodpovedajú podstate priemeru, bez patologických kvalít. Nebola zistená konfabulácia, uvádzanie fantazijných alebo nepravdivých skutočností. Nedošlo k narušeniu schopnosti u maloletej

poškodenej pamätať si, nejakým spôsobom vyhodnocovať alebo reprodukovať. Úroveň pamäťových, kognitívnych schopností, teda čo spracuje a potom podá, je bez nejakých ťažkostí. V osobnostnom profile maloletej poškodenej neboli zistené sklony ku skresľovaniu, že by si vymýšľala alebo skresľovala popisované okolnosti. Maloletá poškodená počas výsluchu na polícii aj pri vyšetrení znalcami údaje, ktoré poskytovala, boli v podstate konzistentné. Nepochádzalo k výrazným nepresnostiam, bolo jej nepríjemné o tom hovoriť vo vzťahu k tomu, že sa jedná o rodinu, nie vo vzťahu, že by samotná udalosť ju zasiahla tak, že by bola schopná o tom hovoriť. Nenašla sklony k tendenčnosti, zamlčovaniu údajov, vymýšľaniu si, skresľovaniu údajov. Nezistila, že by takáto tendencia bola u nej prítomná. Pri vyšetrení maloletá poškodená sa vyjadrovala k okolnostiam skutku. Skutok popísala jednoduchým spôsobom, primerane svojmu veku a okolnostiam, v ktorých sa nachádzala. Potvrdila, že porovnávala toto vyjadrenie s vyjadrením, ktoré maloletá poškodená uviedla pred orgánom činným v trestnom konaní. Nemyslí si, že by boli tam extrémne odchýlky. Nezistila sklony ku skresľovaniu, dopĺňaniu, klamstvám. Súčasťou jednej z otázok bolo aj posúdiť vzťah poškodenej ku svojmu bratovi. Ten sa nejakým výrazným spôsobom nejavil byť narušený. Maloletá poškodená má k obžalovanému primeraný vzťah, vníma ho ako svojho staršieho brata, ktorý jej pomáha. Pri tom, keď vyšetrovali maloletú poškodenú v júli roku 2022 popisovala uvedenú udalosť nerada, istým spôsobom bolo vidieť, že je jej to nepríjemné, ale dokázala o tom hovoriť. Bolo to bez hlbšieho emočného zaangažovania sa. Už vtedy bolo jasné, že maloletá poškodená vo vzťahu k svojmu bratovi nemá zásadnejší problém, nebála sa byť s bratom osamote a podobne. Pokiaľ došlo k zmene výpovede maloletej poškodenej, môže to súvisieť s odstupom času, tiež s tým, že si možno uvedomuje alebo je konfrontovaná s dôsledkami toho, čo sa udialo v podstate, čo prinesie aj jej výpoveď. Podľa znalkyne je to skôr v tom, že chce poškodená svojho brata chrániť alebo zmierniť. Zdôraznila, že sama by tomuto taktu rozumela. Teda skôr, nie že sa nič nestalo, ale istým spôsobom ten dopad, ktorý to prinesie zmierniť. Do priebehu konania bolo zaangažovaných veľa cudzích osôb, inštitúcií, maloletá poškodená opakovane vypovedala. Chodievala k psychológovi, bola na znaleckom vyšetrení. Rodinné fungovanie bolo tomu istým spôsobom podriadené. Maloletá poškodená ako keby si až postupne uvedomovala dopad tohto všetkého. Poškodená chce brata chrániť, istým spôsobom nechce, aby mu bolo ublížené tak, ako si maloletá poškodená myslí, že nie je potrebné.

Na otázky opatrovníka uviedla, že v znaleckom dokazovaní sa nezamerala výslovne na vzťah maloletej poškodenej ku svojej matke. Má informácie, že mali dobrý vzťah. Maloletá poškodená matke doma pomáhala. V znaleckom dokazovaní vyslovene na vzťah maloletej poškodenej s mamou sa však nezamerala.

Na otázky súdu uviedla, že maloletá poškodená funguje závislejším spôsobom a určite vzhľadom k veku aj k jej osobnostnej výbave môže byť ovplyvniteľná. Maloletá poškodená je egocentrická, je zameraná viac na seba, skôr sa nechá ovplyvniť tým, čo je pre ňu výhodnejšie. Vo vzťahu k výchovným vplyvom je to možno menej výrazné, ako vo vzťahu k veciam, z ktorých môže mať postih alebo výhodu. Zmenu výpovede maloletej poškodenej odôvodnila tým, že záleží jej na bratovi, nechce aby brat mal zle. Čo sa týka dôsledkov výpovede maloletej poškodenej, spočiatku si určite neuvedomovala v takom rozsahu, ako v súčasnej dobe. Priznanie sa maloletej poškodenej jej matke pred operáciou matky podľa znalkyne, nemá súvis s predmetnou vecou.

Svedkyňa C. K. K., psychológ Centra pre deti a rodiny Kremnica na hlavnom pojednávaní uviedla na otázky prokurátora, že bola prítomná pri výsluchu maloletej poškodenej 15.12.2021. Okrem tohto výsluchu v kontakte s maloletou poškodenou nebola. Výsluch maloletej poškodenej prebiehal približne 15 minút. Maloletá vypovedala skôr jednoducho, niekedy bolo potrebné opakovane položiť otázku. Sama nevie posúdiť, či by tam bol sklon k skresleniu alebo konfabulácii. Na toto zistenie kontakt s maloletou poškodenou bol veľmi krátky, veľmi obmedzený. Čo sa týka intelektu, má informácie, že maloletá poškodená navštevuje bežnú základnú školu, tak by mala byť priemer. Na začiatku výsluchu sa vyšetrovatelka snažila nadviazať s maloletou poškodenou kontakt, pýtala sa bežné veci, s kým býva, kam chodí do školy. Odpovede maloletej poškodenej boli skôr na otázky. Spontánne sama vypovedala veľmi málo, čiže bolo potrebné klásť jej otázky a aj doplňujúce otázky. Maloletá poškodená nebola navádzaná, nebol tam nátlak. Výsluch maloletej poškodenej po tejto stránke prebehol preto v poriadku. Maloletá poškodená pôsobila trochu ustráchané, primerane však situácii, trvalo jej dlhšie, kým popísala danú udalosť. Spočiatku nehovorila o čine, bolo jej potrebné klásť doplňujúce otázky. Maloletej poškodenej bolo to evidentne nepríjemné. Počas výsluchu maloletá poškodená plakala, čo bol ďalší signál toho, že nie je to pre ňu príjemná situácia. Bolo to náročné pre maloletú poškodenú. Sama sa zúčastnila len výsluchu, do priebehu výsluchu z jej strany, ako psychologicky nebolo potrebné

zasahovať. Čo sa týka správania maloletej poškodenej, neprišlo jej na nej nič nezvyčajné alebo zarážajúce. Nevedela sa relevantne vyjadriť, či obsah výpovede maloletej poškodenej bol reálne prežitý alebo vymyslený na základe krátkeho času, čo bola s maloletou poškodenou.

Z listinných dôkazov súd zistil:

rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 25.08.2009, sp. zn. 8P 106/2009 bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej sa maloletý A. B. zveril do osobnej starostlivosti matky.

rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 05.06.2013, sp. zn. 5P 24/2013 súd maloletú A. B. zveruje do osobnej starostlivosti matky K. B., ktorá je oprávnená maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho veci v bežných veciach.

zo správy úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom z 01.06.2023 vyplýva, že na sedení dňa 25.05.2023 poškodená maloletá Seval uviedla, že „mama bola pred pár dňami 3 dni v nemocnici, doma bola len s bratom A., bez mamky to zvláda ... brat Samo sa polepšil, pomáha jej s učením ...“. Ďalej uviedla „to, čo sa medzi ňou a A. stalo, nebolo tak, ako to povedala“. Je pravdou, že sa s bratom A. „škriepili“, hádali, bili, nedošlo k tomu, že by ju brat A. obchytával, keď sa s bratom hádajú, ju to „štvalo“, lebo mama bola z toho nešťastná, ona si myslela, že keď povie na brata, že ju obchytáva, tak ho to polepší, mrzí ju to. Maloletý A. sa jej tam dole (na intímnych miestach) nedotkol. Vôbec ju nechytal. Keď sa s bratom škriepia, chytali sa, ťahali sa za oblečenie.

Pri vyhodnotení dôkazov v zmysle § 2 ods. 10, 12 Tr. poriadku súd uzavrel:

vykonaným dokazovaním sa nepodarilo preukázať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, že by malo dôjsť k spáchaniu zločinu sexuálne násilie podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) c) Tr. zákona, a že by tento spáchal obžalovaný. Z vykonaného dokazovania podľa názoru súdu je zrejmé, že skutok uvedený v obžalobe sa nestal. Žiadny z dôkazov, ktoré boli vykonané v konaní na hlavných pojednávaniach neusvedčuje obžalovaného zo spáchania žalovaného trestného činu.

Obžalovaného usvedčovala poškodená maloletá A. B. vo svojej výpovedi z prípravného konania, ktorá však bola ňou následne v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní zmenená, pričom túto zmenu logicky zdôvodnila. Táto zmena navyše v jednotlivých skutkových okolnostiach a dôvodoch koreluje s ostatnými dôkazmi, správou ÚPSVaR, výsluchom matky svedkyne K. B. a aj výsluchom samotného obžalovaného.

Poškodená maloletá A. B. na hlavnom pojednávaní pri svojom výsluchu spontánne uviedla, že si s bratom iba „sťahovali oblečenie, ale nechytal ju tam, medzi nohami“. Ďalej na otázky prokurátora, či ju obžalovaný chytal medzi nohami opakovanie uviedla, že nie. Ako dôvod, prečo svojej matke povedala to, čo povedala, uviedla, že bola na brata nahnevaná, lebo sa správal inak, dovtedy nenadával a nebil ju, bála sa tiež o svoju mamu. Ďalej uviedla, že keď matka bola pred operáciou, tak u psychologičky C. A. K. povedala pravdu, že brat ju nechytal ani jej nevošiel do rozkroku. Opakovane odpovedala na otázky, že to, čo hovorí na hlavnom pojednávaní je pravda a to čo hovorila doteraz pravda nie je. Sama si myslela, že brat pôjde do ústavu a tam sa to vyrieši. Predpokladala, že brata dajú do detského domova, ale s tým, že sa potom znovu vráti. Konala tak preto, lebo bratovo správanie už nezvládala. Sama nevedela, nepredpokladala, že sa to dostane až na súd. Taktiež dodala, že so svojim bratom obžalovaným spolu dobre vychádzajú.

Súd zdôrazňuje, že dokonca samotná výpoveď poškodenej maloletej A. B. z prípravného konania, aby nedošlo k jej zmene na hlavnom pojednávaní, by bola iba osamoteným dôkazom, ktorý by sám o sebe nemohol byť rozhodujúcim pri posúdení viny obžalovaného.

Podľa odbornej literatúry iba vo výnimočných prípadoch by vina mohla byť založená len na jedinom dôkaze. V tomto prípade výpovedi poškodenej mal. A. B. v prípravnom konaní, ktorá však bola v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní podstatne zmenená.

Okrem výpovede maloletej poškodenej z prípravného konania, ktorá bola následne na hlavnom pojednávaní zmenená, žiadny iný dôkaz nesvedčí v neprospech obžalovaného. Výpoveď poškodenej navyše v niektorých parciálnych, avšak veľmi dôležitých skutočnostiach koriguje s inými dôkazmi vykonanými v tomto konaní.

Svedok C. C. F. uviedol, že poškodená na stretnutí so sociálnym kurátorom dňa 02.07.2021, teda zhruba týždeň po skutku uviedla, že následne jej mal brat dať silnejšiu facku a nadávať jej. Svedkyňa K. B. však nespomína, že by malo dôjsť k nejakým fackám zo strany obžalovaného voči poškodenej. Svedkyňa K. B. v prípravnom konaní uviedla ďalej, že poškodená jej bezprostredne po skutku večer povedala, že ich tam dal, že ich nedal dovnútra, len ju chytil za rozkrok. Syn však povedal, reagoval, že sestre neurobil nič, že sa jej ani nedotkol, nič sa nestalo, sám nič neurobil. V súčasnej dobe obidvaja vychádzajú veľmi dobre, trávia spolu čas, fungujú harmonicky.

Z výpovede svedka C. C. F. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že pred skutkom sa poškodená maloletá A. cítila v rámci rozhovoru, že má sa dobre, ale je smutná, trápi ju, že brat A. robí problémy doma, kričí na ňu, tiež na mamu, je agresívny, sama sa brata bojí. Poškodená svedkovi povedala, že brat je milý, odpustila mu. Nechce, aby skončil v ústave a podobne. Ďalej svedok popísal, že atmosféra v rodine je pokojná, súrodenci prejavujú pozitívnu náklonnosť.

Zo správy ÚPSVaR pracovisko Žiar nad Hronom zo dňa 01.06.2023 okrem iného vyplýva, že mal. A. dňa 25.05.2023 uviedla, že je pravdou, že s bratom sa škriepili, hádali a bili, nedošlo však k tomu, že by ju obchytkával. Sama si myslela, že keď povie na brata, že ju obchytkával, tak to brata polepší, preto čo povedala predtým ju mrzí. Brat sa jej tam dole nedotkol, vôbec ju nechytal. Keď sa s ním škriepila, chytili sa a ťahali sa za oblečenie.

Od uvedeného skutku ubehlo vyše 2 rokov a 9 mesiacov, teda spolu 33 mesiacov, možno konštatovať, že takýto incident medzi obžalovaným a poškodenou sa nikdy neopakoval a to napriek tomu, že stále spolu bývajú v jednej domácnosti a spolunažívajú. Práve opačne, ako vyplýva z vykonaného dokazovania, vzťah obžalovaného a poškodenej je harmonický, dobre vychádzajú, vzájomne si pomáhajú. Poškodená neprežíva, ani počas konania neprežívala voči obžalovanému žiadne negatívne emócie, netrpí žiadnou traumou z ňou uvedeného skutku, ani náznakom ničoho podobného. Ako vyplýva zo záverov znaleckého posudku na poškodenú, posudzovaný trestný čin neovplyvňuje osobnosť dieťaťa v zmysle hlbšej psychotraumatizácie resp. následkov zanechaných na jej psychike. A. sa stavia k prežitej udalosti bez hlbšieho emočného zaangažovania. Vzťah k bratovi nie je konfliktný, prijíma ho ako staršieho súrodenca, v ktorom má oporu, nebojí sa s ním byť osamote, teší sa jeho spoločnosti, víta pomoc z jeho strany, pociťuje k nemu súrodeneckú náklonnosť, tiež mu dôveruje. Sú to dôležité závery znalcov a vzhľadom na obžalobu a skutok v nej uvedený je vyslovene prekvapivé, keďže obžalovaný s poškodenou spolu fungujú akoby sa nič nestalo, čo je vzhľadom na vek poškodenej a daný skutok veľmi zvláštne, pričom podľa názoru súdu to vyvracia tvrdenie obžaloby a potvrdzuje dôvodnosť a pravdivosť zmenenej výpovede samotnej poškodenej na hlavnom pojednávaní, ktorá je preto evidentne hodnoverná.

Tieto skutočnosti potvrdzujú evidentný motív konania maloletej poškodenej v rozhodnom čase, ktorý rovnako uviedol aj obžalovaný, že maloletá poškodená bola nespokojná ako sa obžalovaný k nej v tom čase správal v domácnosti a tiež matke. Obžalovaný sa s poškodenou bili, tento jej nadával, správal agresívne aj voči matke. Sama si myslela, že tým, že ona, čo o ňom povedala, že spôsobí, že sa tento nežiadúci stav vyrieši, že sa brat polepší alebo pôjde do ústavu, pretože takto si to zadefinovala a to aj z ohľadom na ich osobné, rodinné pomery, že všetci traja žijú v garsónke, pričom poškodená v čase skutku mala iba 9 rokov. Bola teda ovplyvnená celou situáciou ohľadom v tom čase pretrvávajúceho správania sa obžalovaného v rámci jeho pubertálneho dospievania a jeho negatívneho postoja voči matke, čomu ona evidentne nerozumela, nevedela si to vyhodnotiť, chcela túto situáciu, správanie obžalovaného zmeniť. Myslela si, že to čo uviedla sa vyrieši. Až následne, keď matka mala pred operáciou sa sama rozhodla povedať pravdu z toho dôvodu, aby sa aj mame uľavilo, keďže videla, že táto to zle znáša a nečakala, že bude mať takýto spád. Uvedený motív a logické súvislosti vykresľuje poškodená v rozhovore so sociálnym kurátorom.

Poškodená uviedla logické dôvody jej prvého konania a pôvodnej výpovede v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, kde uviedla veci na pravú mieru, pričom reagovala na viaceré otázky prokurátora, súdu, ako aj opatrovníka. Výpoveď znalkyne C. L. J. na hlavnom pojednávaní nijako nespochybňuje

hodnovernosť výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní. Vo svojej výpovedi znalkyňa v podstate reagovala na to, čo bolo už uvedené v písomnom vyhotovení znaleckého posudku. Pokiaľ znalkyňa odpovedala na otázky prokurátora spôsobom navodzujúci hodnotenia pravdivosti pôvodnej výpovede poškodenej s tým, že jej druhá výpoveď na hlavnom pojednávaní by mala byť nepravdivá, tendenčná, skreslená, s cieľom chrániť brata a zmierniť následky trestného konania. Toto je v prvom rade iba vyslovený osobný názor znalkyne, jej vlastná domnienka, jej názor, ktorý v prvom rade vôbec nemusí byť pravdivý, pretože sa jedná iba o jednu z možných skutkových alternatív. Znalkyňa nebola fyzicky prítomná pri samotnej výpovedi poškodenej na hlavnom pojednávaní, nevedela, čo vlastne bolo podrobným obsahom výpovede poškodenej. Nekonfrontovala poškodenú bezprostredne po jej výpovedi, nevedela nijako verifikovať, za akých okolností došlo k zmene jej výpovede, ako svoju zmenu výpovede odôvodnila. Znalkyňa preto k zmene výpovede podľa názoru súdu nemohla zaujať akékoľvek relevantné odborné zhodnotenie jej výpovede. Jedná sa u nej len o hypotetické úvahy a nakoniec uvedené zhodnotenie znalec ani nemôže riešiť, tento nemôže posudzovať, ktorá výpoveď poškodenej je pravdivá a ktorá nie, pretože takáto úloha znalcovi neprislúcha, nemôže vykonávať hodnotenie dôkazov, riešiť právne otázky a suplovať činnosť súdu. Znalkyňa sa preto podľa názoru súdu z odborného hľadiska ani nevie a ani nemohla relevantne vyjadriť k takejto výpovedi poškodenej.

Z platnej judikatúry vyplýva, znalcovi neprislúcha hodnotiť dôkazy ani z hľadiska ich vierohodnosti, ani v tom smere, či skutočnosť, o ktorej podáva správu je preukázaná (R 33/1980).

Znalec psychológ je predvolaný vyjadriť sa k rysom osobnosti obvineného, prípadne svedka, ktoré môžu mať vplyv na jeho vierohodnosť, nie je však oprávnený vyjadrovať sa k otázke, či výpoveď obvineného alebo svedka je vierohodná alebo nie, prípadne ktorá z rozdielnych výpovedí tej istej osoby je vierohodnejšia. Takéto hodnotenie prislúcha iba súdu (R 12/1987).

Významná v tomto smere je výpoveď matky obžalovaného a poškodenej svedkyne K. B. na hlavnom pojednávaní, ktorá vyslovene potvrdila, že jej dcéra maloletá A. jej povedala, že pravdu o skutku neuviedla, čo rovnako potvrdila aj poškodená vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní. Táto výpoveď podľa názoru súdu je logická, nadväzuje na ostatné v konaní vykonané dôkazy. Uvedené súhrnne, teda vôbec nenasvedčuje tomu, že by malo dôjsť k tak závažnému trestnému činu.

Výpoveď obžalovaného je konzistentná, nemenná od samotného začatia trestného konania.

Z vykonaného dokazovania nie je jednoznačne a bezpochyby zistený skutkový stav, ktorý by spoľahlivo preukazoval vinu obžalovaného. Nie je zistený skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom na odsúdenie obžalovaného. Vzhľadom na skutkový stav je nepochybné, preukázané bezpečne, že skutok uvedený v obžalobe sa nestal, že obžalovaný voči poškodenej sa nedopustil žiadnych sexuálnych praktík. V konaní bolo bezpečne preukázané, že vo vzťahu medzi obžalovaným a jeho sestrou maloletou poškodenou sa v rozhodnom čase jednalo iba o bežné súrodenecké potýčky a nejednalo sa o žiadny trestný čin.

Podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby ak, nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Vzhľadom ku skôr uvedenému, súd podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku obžalovaného mladistvého A. B. pre zločin sexuálne násilie podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a), c) Tr. zákona spod obžaloby Okresného prokurátora v Žiari nad Hronom zo dňa 19.12.2022, sp. zn. 1Pv 297/21/6613 na tom skutkovom základe, ktorý je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti toho rozsudku oslobodil, pretože nebolo dokázané že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajšom súde.